YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu toinen jaosto)

22 päivänä joulukuuta 2005 *

Asiassa T-146/04,

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, Euroopan parlamentin entinen jäsen, kotipaikka Saint-Pierre-d'Irube (Ranska), edustajanaan asianajaja D. Rouget,

kantajana,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään H. Krück, C. Karamarcos ja D. Moore, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jota tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehensä edustamana, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaaditaan kumoamaan Euroopan parlamentin pääsihteerin 24.2.2004 tekemä päätös, joka koskee parlamentin kantajalle kulukorvauksina maksamien summien takaisinperimistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. Pirrung sekä tuomarit A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ja S. Papasavvas,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kristensen,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 12.9.2005 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 EY 199 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Euroopan parlamentti vahvistaa työjärjestyksensä jäsentensä äänten enemmistöllä."

2 Euroopan parlamentin työjärjestyksen, sellaisena kuin sitä on sovellettava nyt käsiteltävään asiaan (EUVL 2003, L 61, s. 1; jäljempänä työjärjestys), 5 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Puhemiehistö antaa määräyksiä jäsenille maksettavista kulukorvauksista ja lisistä."

3 Työjärjestyksen 16 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Varapuhemiesten vaalin jälkeen parlamentti valitsee viisi kvestoria.

Kvestorit valitaan samaa menettelyä noudattaen kuin varapuhemiehet."

4 Työjärjestyksen 21 artiklan sanamuoto on seuraava:

"1. Parlamentin puhemies ja neljätoista varapuhemiestä muodostavat puhemiehistön.

2. Kvestorit ovat puhemiehistön neuvoa-antavia jäseniä."

5 Työjärjestyksen 22 artiklan 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Puhemiehistö ratkaisee parlamentin jäseniä, parlamentin sisäistä organisaatiota, sihteeristöä ja elimiä koskevat taloudelliset, organisatoriset ja hallinnolliset kysymykset."

6 Työjärjestyksen 25 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Kvestorien tehtäviin kuuluvat jäseniä välittömästi koskevat hallinnolliset ja taloudelliset kysymykset puhemiehistön määräämien ohjeiden mukaisesti."

7 Työjärjestyksen 182 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Parlamenttia avustaa puhemiehistön nimittämä pääsihteeri.

Pääsihteeri vakuuttaa juhlallisesti puhemiehistön edessä suorittavansa tehtävänsä täysin puolueettomasti ja tunnollisesti."

8 Euroopan parlamentin puhemiehistö antoi Euroopan parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevat säännöt (jäljempänä kuluja ja korvauksia koskevat säännöt) työjärjestyksen 22 artiklan mukaisesti sekä EY 199 artiklan, EA 112 artiklan ja HT 25 artiklan nojalla.

9 Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, sellaisena kuin se oli voimassa riidan tosiseikaston tapahtuma-aikana, määrättiin, että "jäsenellä on oikeus saada puhemiehistön vahvistama kuukausittainen kiinteämääräinen kulukorvaus sellaisten jäsenenä toimimisesta aiheutuvien kulujen korvaamiseksi, joita ei korvata näiden sääntöjen mukaisten muiden korvausten perusteella (jäljempänä yleinen kulukorvaus)".

10 Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 14 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Jollei tämän artiklan määräyksistä muuta johdu, jäsenellä on oikeus saada korvaus (jäljempänä avustajakorvaus) kattaakseen kulut, jotka aiheutuvat yhden tai useamman avustajan palkkaamisesta tai tämän tai näiden palveluista —."

11 Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 14 artiklan 2 kohdan ja 7 kohdan b alakohdan mukaan jäsen voi uskoa parlamentin avustajakorvauksen (jota kutsutaan myös nimellä sihteeristökorvaus) hallinnoinnin kokonaan tai osittain kolmannelle henkilölle, jota kutsutaan "maksun välittäjäksi".

12 Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 16 artiklan 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Pääsihteerin ollessa vakuuttunut siitä, että avustajakorvauksen nojalla on maksettu perusteettomia määriä, hän antaa ohjeet periä ne takaisin jäseneltä."

13 Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artikla:

"2. Jos jäsen on sitä mieltä, että näitä sääntöjä ei ole sovellettu oikein, hän voi ilmoittaa asiasta kirjallisesti pääsihteerille. Jos jäsen ja pääsihteeri eivät pääse yhteisymmärrykseen, asia annetaan käsiteltäväksi kvestoreille, jotka tekevät päätöksensä pääsihteeriä kuultuaan. Kvestorit voivat kuulla myös puhemiestä ja/tai puhemiehistöä.

3. Jos pääsihteeri kvestorien kanssa neuvoteltuaan on vakuuttunut siitä, että näiden sääntöjen nojalla on maksettu perusteettomia määriä, hän antaa ohjeet periä ne takaisin jäseneltä.

4. Puhemiehistö voi varainhoitoasetuksen 73 artiklan ja sen täytäntöönpanomääräysten mukaisesti poikkeustapauksissa ja pääsihteerin ehdotuksesta kehottaa pääsihteeriä kvestoreita kuultuaan keskeyttämään väliaikaisesti jäsenille maksettavien korvausten suorittamisen siihen saakka, kunnes parlamentin jäsen on maksanut takaisin aiheettomasti käytetyt summat.

Puhemiehistön päätöksellä on haluttu varmistaa edustajantoimen todellinen harjoittaminen ja toimielimien asianmukainen toiminta. Asianomaista jäsentä on kuultu ennen tämän päätöksen tekemistä."

14 Edellä mainittu 4 kohta lisättiin kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklaan puhemiehistön 12.2.2003 tekemällä päätöksellä.

15 Puhemiehistön 4.12.2002 hyväksymien Euroopan parlamentin talousarvion toteuttamista koskevien sisäisten sääntöjen 5 artiklassa määrätään seuraavaa:

"3. Parlamenttia edustavan puhemiehen tekemän valtuutuspäätöksen perusteella pääsihteeri on johtava valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä.

4. Johtava valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä valtuuttaa valtuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät. Valtuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät puolestaan valtuuttavat edelleen edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät."

16 Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL L 248, s. 1; jäljempänä varainhoitoasetus) 71 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Komission käyttöön asetetut omat varat sekä kaikki saamiset, jotka ovat selvät, rahassa määritellyt ja erääntyneet, on vahvistettava tilinpitäjälle annetulla perintämääräyksellä ja sen jälkeen velalliselle osoitetulla veloitusilmoituksella; nämä laatii toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä."

17 Varainhoitoasetuksen 72 artiklan 2 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Toimielin voi määrätä saamisen maksuvelvollisuuden myös muille kuin valtioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 256 artiklassa tarkoitetulla täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä."

18 Varainhoitoasetuksen 73 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tilinpitäjä on vastuussa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän asianmukaisesti laatimista saamisten perintää koskevista määräyksistä. Hän huolehtii siitä, että yhteisöjen tulot maksetaan kassaan asianmukaisesti ja että yhteisöjen oikeudet turvataan.

Periessään saamisia tilinpitäjä ottaa huomioon velallisen omat selvät, rahassa määritellyt ja erääntyneet saamiset yhteisöiltä."

19 Varainhoitoasetuksen soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 (EYVL L 357, s. 1) 78 artiklan 3 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Veloitusilmoituksella velalliselle ilmoitetaan, että:

a) yhteisöt ovat vahvistaneet saamisen;

b) velallisen velka yhteisöille erääntyy tiettyyn päivämäärään (jäljempänä eräpäivä) mennessä;

c) jos maksua ei suoriteta eräpäivään mennessä, velallisen velasta peritään 86 artiklassa tarkoitetun korkokannan mukaista korkoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan sovellettavia erityissäännöksiä;

d) aina kun se on mahdollista, toimielin perii saamisensa kuittaamalla ilmoitettuaan asiasta velalliselle;

e) jos maksua ei suoriteta eräpäivään mennessä, toimielin suorittaa perinnän etukäteen annetuista vakuuksista;

f) jos perintää ei ole saatu kokonaan suoritettua edellä mainituilla tavoilla, toimielin suorittaa perinnän täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä joko varainhoitoasetuksen 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai oikeusteitse.

Tulojen ja menojen hyväksyjä lähettää veloitusilmoituksen velalliselle ja jäljennöksen siitä tilinpitäjälle."

20 Asetuksen N:o 2342/2002 80 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Saamisten vahvistaminen perustuu tositteisiin, jotka osoittavat, että yhteisöillä on oikeus saamiseen.

2. Ennen saamisen vahvistamista toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tarkastaa henkilökohtaisesti tositteet tai varmistaa omalla vastuullaan, että tarkastus on tehty."

21 Asetuksen N:o 2342/2002 83 artiklan sanamuoto on seuraava:

"Ilmoitettuaan asiasta toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle ja velalliselle tilinpitäjä suorittaa missä tahansa menettelyn vaiheessa vahvistetun saamisen perinnän kuittaamalla silloin kun velallisella on itsellään selvä, rahassa määritelty ja erääntynyt saaminen yhteisöiltä ja tämä rahasumma on vahvistettu maksumääräyksellä."

22 Asetuksen N:o 2342/2002 84 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Rajoittamatta 83 artiklan soveltamista jos saamista ei ole saatu kokonaan perittyä veloitusilmoituksessa olevaan eräpäivään mennessä, tilinpitäjä ilmoittaa siitä toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle ja aloittaa viipymättä menettelyn saamisen perimiseksi oikeusteitse, soveltuvin osin myös perimällä saamisen etukäteen annetuista vakuuksista.

2. Rajoittamatta 83 artiklan soveltamista kun 1 kohdassa tarkoitettu perintätapa ei ole mahdollinen eikä velallinen ole suorittanut maksua tilinpitäjän lähettämän maksukehotuksen jälkeen, tämä suorittaa perinnän täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä varainhoitoasetuksen 72 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai oikeusteitse."

23 Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43) 4 artiklan 3 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Asiakirjaa, jonka toimielin on laatinut sisäiseen käyttöön tai jonka se on vastaanottanut ja joka liittyy asiaan, josta toimielin ei ole tehnyt päätöstä, ei anneta tutustuttavaksi, jos asiakirjan sisältämien tietojen ilmaiseminen vahingoittaisi vakavasti toimielimen päätöksentekomenettelyä, jollei ylivoimainen yleinen etu edellytä ilmaisemista."

Asian tausta

24 Koldo Gorostiaga Atxalandabaso oli vuodesta 1999 lähtien Euroopan parlamentin jäsen Baskimaan poliittisen ryhmittymän Euskal Herritarok/Batasunan (jäljempänä EH/B) listalla. EH/B julistettiin Espanjassa laittomaksi Juzgado de Instrucción n° 5 de Madridin (Madridin tutkintatuomari nro 5) 26.8.2002 antamalla määräyksellä sekä Tribunal Supremon (Espanjan ylin tuomioistuin) 27.3.2003 antamalla tuomiolla. Viimeksi mainitusta tuomiosta Tribunal Constitucionaliin (Espanjan perustuslakituomioistuin) tehdyt valitukset hylättiin. EH/B:n kieltämisellä ei ole ollut oikeudellisia vaikutuksia kantajan asemaan parlamentissa, jossa hän jatkoi työskentelyään toimikauden loppuun eli kesäkuuhun 2004 saakka.

25 Parlamentti maksoi kantajalle kulukorvauksia hänen toimikautensa alusta vuodesta 1999 ja yleisen kulukorvauksen ja sihteeristökorvauksen osalta 31.8.2001 saakka hänen ja EH/B:n nimissä avatulle käyttötilille Banque Bruxelles Lambert SA -nimisessä pankissa. EH/B toimi kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna maksavana kolmantena osapuolena.

26 Kantaja nosti 21.3.2002 käyttötiliin liittyvältä säästökirjalta 210 354 euron suuruisen summan.

27 Nostoa seuranneena päivänä eli 22.3.2002 Gorrotxategia, joka oli EH/B:n raha-asioiden hoitaja ja kantajan kirjanpitäjä, kuulusteltiin hänen saapuessaan Ranskan alueelle Belgiasta. Tribunal de grande instance de Paris'n ensimmäinen tutkinta-tuomari takavarikoi tuolloin Gorrotxategin hallussa olleen 200 304 euron suuruisen summan.

28 Parlamentin puhemiehistö sai tiedon tästä asiasta ensimmäistä kertaa 8.4.2002 pitämässään kokouksessa. Kyseisestä kokouksesta laaditun pöytäkirjan 8.2 kohdan sanamuoto on seuraava:

"Puhemiehistö

— merkitsee tiedoksi lehdistössä esiintyneet tiedot, joiden mukaan Ranskan viranomaiset ovat pidättäneet kaksi erään kansallisen poliittisen puolueen jäsentä, joilla oli hallussaan suuri summa rahaa ja jotka olivat ilmoittaneet, että nämä varat oli suoritettu eräälle Euroopan parlamentin jäsenelle hänen tehtäviensä hoidon yhteydessä;

— antaa puhemiestä kuultuaan pääsihteerille valtuudet toteuttaa kaikki tässä tapauksessa tarvittavat toimenpiteet erityisesti sen varmistamiseksi, että kyseisen jäsenen kulut ovat sovellettavien eri sääntöjen mukaisia, ja ilmoittaa kvestoreille kaikista näiden sääntöjen mahdollisista rikkomisista."

29 Parlamentin pääsihteeri (jäljempänä pääsihteeri) muistutti 12.4.2002 päivätyssä kirjeessä kantajalle hänelle hänen toimikautensa alusta lähtien suoritetuista eri kulukorvauksista ja pyysi häntä toimittamaan huhtikuun 2002 loppuun mennessä numerotiedot sihteeristökorvauksena suoritettujen määrärahojen käytöstä vuodesta 1999 lähtien 31.1.2001 saakka sekä täsmennettyjä tietoja yleisenä kulukorvauksena suoritettujen määrärahojen käytöstä.

30 Kantaja vastasi 6.5.2002 päivätyllä kirjeellä, jossa hän esitti kirjanpitotietoja sihteeristökorvauksen ja yleisten kulukorvausten käytöstä vuosina 1999, 2000 ja 2001. Näiden tietojen perusteella kantajalla oli 103 269,79 euron suuruinen velka EH/B:lle, 51 070,19 euron suuruinen velka kolmelle avustajalle ja 15 359,46 euron suuruinen velka sosiaaliturvalaitoksille, eli yhteensä 169 699,44 euroa.

31 Pääsihteeri pyysi kantajan toimittamien selvitysten perusteella 7.6.2002 päivätyllä kirjeellä häntä teettämään näiden kulukorvausten käyttöä koskevan tarkastuksen tilintarkastuksiin erikoistuneella yrityksellä. Hän totesi kyseisessä kirjeessä lisäksi, että kantaja ei ollut käyttänyt sihteeristökorvauksena suoritettua 58 155,82 euron suuruista summaa, ja vaati sen välitöntä palauttamista. Kantaja sitoutui maksamaan tämän viimeksi mainitun summan takaisin parlamentille suorittamalla kuukausittain 3 000 euroa.

32 Kantaja vastasi tähän kirjeeseen 20.6.2002 ja huomautti siinä, että Ranskan viranomaisten takavarikoima noin 200 000 euron summa oli kokonaisuudessaan peräisin parlamentilta, että käyttötilille, jolta se oli nostettu, tuli suorituksia yksinomaan parlamentilta ja että sen palauttaminen ensin oli välttämätöntä, jotta hän kykenisi tarvittaessa täyttämään velvoitteensa parlamenttia kohtaan. Lisäksi kantaja pyysi pääsihteeriä laatimaan Tribunal de grande instance de Paris'n ensimmäiselle tutkintatuomarille esitettäväksi todistuksen, jossa ilmoitettaisiin kyseisen summan alkuperä. Hän ilmaisi myös suostumuksensa pääsihteerin ehdottamaan tilintarkastukseen.

33 Pääsihteeri vastasi 8.7.2002 päivätyllä kirjeellä, jonka liitteenä oli todistus, jossa mainittiin kaikki parlamentin käyttötilille maksamat suoritukset. Kyseisestä todistuksesta ilmenee, että parlamentti oli suorittanut tälle tilille 1.7.1999 ja 31.12.2001 välisenä aikana yhteensä 495 891,31 euroa matkakorvauksia, yleisiä kulukorvauksia ja sihteeristökorvauksia (sihteeristökorvaus oli suoritettu muille tileille 1.9.2001 lähtien).

34 Parlamentin varainhoidon pääosaston pääjohtaja toimitti kantajalle 9.1.2003 päivätyllä muistiolla (19.12.2002 päivätyn) tilintarkastuskertomuksen, joka koski yleisenä kulukorvauksena ja sihteeristökorvauksena maksettuja suorituksia. Tilintarkastuksen oli tehnyt yksityinen yritys, joka oli valittu osapuolten yhteisellä sopimuksella.

35 Kertomuksen 4 kohdan mukaan tilintarkastajien tehtävä koski 1.7.1999 ja 31.12.2001 välisenä aikana yleisenä kulukorvauksena ja sihteeristökorvauksena maksettuja suorituksia.

36 Tarkastuskertomuksen mukaan parlamentti suoritti kantajalle 1.7.1999 ja 31.12.2001 välisenä aikana yleisenä kulukorvauksena 104 021 euroa, joista 103 927 euron osalta oli olemassa asianmukaiset tositteet. Parlamentti suoritti saman ajanjakson aikana kantajalle sihteeristökorvauksena 242 582 euroa. Tämän summan osalta 53 119 eurosta oli olemassa asianmukaiset tositteet, mutta kantaja ei ollut esittänyt mitään tositteita, joiden perusteella loput 189 463 euroa olisi käytetty asianmukaisesti.

37 Kantaja on esittänyt tästä kertomuksesta huomautuksia, jotka ovat kertomuksen liitteenä.

38 Pääsihteeri ilmoitti 30.1.2003 päivätyllä kirjeellä kantajalle, että tarkastuskertomuksen perusteella hänen oli esitettävä tositteet 189 463 euron suuruisen summan käytöstä ennen puhemiehistön seuraavaa kokousta, joka oli sovittu pidettäväksi 10.2.2003.

39 Kantaja toimitti 6.2.2003 päivätyssä kirjeessä tositteita ja esitti lisäselvityksiä.

40 Puhemiehistö teki 12.2.2003 päätöksen, jolla se antoi pääsihteerin tehtäväksi yksilöidä kantajan velan täsmällisen määrän ja vaatia tätä palauttamaan kyseinen määrä.

41 Pääsihteeri ilmoitti kantajalle osoittamassaan 26.2.2003 päivätyssä kirjeessä, että kantajan 6.2.2003 päivätyssä kirjeessään toimittamien tositteiden perusteella ainoastaan 12 947 euron suuruista määrää voitiin pitää asianmukaisesti todennettuna. Pääsihteeri kieltäytyi ottamasta muita kuluja huomioon sillä perusteella, että niistä ei ollut sääntöjenmukaisia tositteita, että ne eivät koskeneet sihteeristökorvausta tai että ne liittyivät summiin, joita ei ollut vielä suoritettu niiden saajille. Alkuperäistä määrää alennettiin näin ollen 176 516 euroon. Pääsihteeri kehotti kantajaa ottamaan yhteyttä parlamentin yksikköihin sopiakseen takaisinmaksua koskevista yksityiskohdista.

42 Vaatimus, jonka kantaja oli tehnyt Tribunal de grande instance de Paris'n ensimmäiselle tutkintatuomarille takavarikoitujen 200 304 euron palauttamisesta, hylättiin 10.3.2003 annetulla määräyksellä. Kantajan asianajajan antamien tietojen mukaan asia on tällä hetkellä vireillä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa.

43 Kantajan asianajajan pyydettyä tiettyjä asiakirjoja ja selvityksiä, jotka pääsihteeri toimitti hänelle osittain 16.4.2003 päivätyssä kirjeessä, kantaja teki 21.4.2003 kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hallinnollisen valituksen 26.2.2003 päivätystä pääsihteerin kirjeestä.

44 Pääsihteeri vastasi kantajan hallinnollisen valitukseen 17.7.2003 päivätyllä kirjeellä. Hän katsoi, että tämä valitus oli todellisuudessa kohdistettu 12.2.2003 tehtyyn puhemiehistön päätökseen. Hän huomautti, että viimeksi mainitussa päätöksessä oli

ainoastaan annettu hänelle ja parlamentin oikeudelliselle yksikölle ohjeita, jotka saattoivat johtaa kantajaan vaikuttavien päätösten tekemiseen. Lisäksi pääsihteeri ilmoitti, että menettely oli vasta tutkintavaiheessa ja että kvestoreita mahdollisesti kuultaisiin kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 2 kohdan nojalla, joten koska puhemiehistö ei ollut tehnyt päätöstä, joka vaikuttaisi suoraan kantajaan, hänen ei pitäisi tutkia valituksen asiasisältöä.

45 Tämän jälkeen kantaja toimitti muita asiakirjoja, muun muassa haasteen, joka koski saapumista Baskimaan itsehallintoalueen oikeudellisista asioista, työvoima-asioista ja sosiaaliturvasta vastaavaan yksikköön sovittelumenettelyyn, joka koski vaatimusta, jonka kolme hänen avustajaansa olivat esittäneet maksamatta jääneistä yhteensä 50 865,43 euron suuruisista palkoista. Lisäksi hän esitti yhteensä 63 308,64 euron suuruisen kululaskelman, joka koski tilintarkastuksen kohteena olleen ajanjakson aikana aiheutuneita asumiskuluja, jotka koskivat kantajan ja hänen avustajiensa asumista Brysselissä. Näistä kuluista oli vastannut EH/B, joka pidätti kantajan kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti kiinteämääräisen 600 euron summan jokaisen avustajan palkasta. Tämä summa oli edelleen maksamatta, ja kantaja on siten sen velkaa EH/B:lle.

46 Pääsihteeri kieltäytyi ottamasta näitä seikkoja huomioon. Hän korosti 18.12.2003 päivätyssä kirjeessä ensinnäkin, että kantaja ei ollut esittänyt tositteita, jotka olisivat koskeneet sovittelumenettelyn kohteena olleiden maksamatta jääneiden palkkojen suorittamista. Toiseksi hän totesi asumiskuluja koskevien laskujen osalta, että ei ollut olemassa tositteita, jotka olisivat osoittaneet sellaisten sopimusvelvoitteiden olemassaolon, joiden täyttämiseksi 63 308,64 euron suuruinen summa olisi suoritettu, ja että näitä laskuja ei myöskään suurimmaksi osaksi ollut laadittu EH/B:n vaan toisen henkilön nimissä.

47 Pääsihteeri muistutti 28.1.2004 päivätyllä kirjeellä kantajaa siitä, että hänen velkansa parlamentille oli tilintarkastuksen ja sen perusteella esitettyjen ja hyväksyttyjen tositteiden perusteella suuruudeltaan 176 516 euroa (ks. edellä 38 ja 41 kohta). Hän ilmoitti, että koska kantaja oli jo maksanut osan velasta eli 58 155,82 euroa 3 000

euron kuukausierissä (ks. edellä 31 kohta), palautettava jäännössumma oli 118 360,18 euroa.

48 Pääsihteeri täsmensi, että kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 16 artiklan 2 kohdan ja 27 artiklan 3 kohdan nojalla hänen tehtävänään oli antaa ohjeet perusteettomasti suoritetun 118 360,18 euron suuruisen summan takaisinperimiseksi tai tarvittaessa ehdottaa puhemiehistölle kantajalle suoritettavien tiettyjen kulukorvausten maksamisen keskeyttämistä väliaikaisesti kyseisten sääntöjen 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

49 Pääsihteeri kuuli kantajaa 9.2.2004. Tilaisuudesta laaditun pöytäkirjan mukaan pääsihteeri suunnitteli tekevänsä puhemiehistölle ehdotuksen sen 25.2.2004 pidettävää kokousta varten.

50 Pääsihteeri esitti 24.2.2004 päivätyssä kirjeessä kantajalle seuraavaa:

"Viittaan 28.1.2004 päivättyyn kirjeeseeni ja 9.2.2004 pidettyyn kuulemistilaisuuteen ja oheistan päätöksen, jonka olen tehnyt unionin varainhoitoasetuksen asiaa koskevien säännösten sekä parlamentin jäsenten kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen perusteella sen 118 360,18 euron suuruisen summan palauttamisesta parlamentille, jonka olette velkaa. Puhemiehistölle ilmoitetaan asiasta sen seuraavassa kokouksessa"

51 Edellä mainitun kirjeen liitteenä ollut 24.2.2004 tehty pääsihteerin päätös (jäljempänä riidanalainen päätös) perustuu kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen

16 ja 27 artiklaan sekä varainhoitoasetuksen 71 ja 73 artiklaan. Riidanalaisessa päätöksessä viitataan niin ikään 14.1.2004 pidettyihin neuvotteluihin kvestoreiden kanssa. Velka parlamentille on riidanalaisen päätöksen ensimmäisen perustelukappaleen mukaan 176 576 euroa, ja koska kantaja oli jo maksanut 58 155,82 euroa 3 000 euron suuruisissa kuukausierissä (ks. edellä 47 kohta), palautettava määrä on 118 360,18 euroa. Siinä viitataan 18.3.2003 päivättyyn takaisinperimismääräykseen nro 92/332, jonka parlamentin edelleenvaltuutettu on laatinut 118 360,18 euron suuruiselle summalle.

52 Riidanalaisen päätöksen toisessa perustelukappaleessa todetaan, että 118 360,18 euron suuruinen summa on perittävä kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 16 artiklan 2 kohdan ja 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti takaisin kuittaamalla se niistä parlamentin suorittamista kulukorvauksista, jotka ovat vähemmän olennaisia kantajan tehtävän hoidon kannalta.

53 Riidanalaisen päätöksen määräysosan sanamuoto on seuraava:

"1. Euroopan parlamentin jäsenelle Koldo Gorostiaga Atxalandabasolle suoritettavista kulukorvauksista pidätetään siihen saakka, kunnes hänen velkansa parlamentille, suuruudeltaan tällä hetkellä 118 360,18 euroa, on tullut kokonaan maksetuksi

— 50 prosenttia yleisestä kulukorvauksesta,

— 50 prosenttia päivärahasta.

2. Siinä tapauksessa, että Euroopan parlamentin jäsenen Koldo Gorostiaga Atxalandabason tehtävä päättyy, pidätetään siihen saakka, kunnes hänen velkansa parlamentille on tullut kokonaan maksetuksi

— toimikauden päättymiseen liittyvä siirtymäkorvaus ja

— kaikki muut parlamentin jäsenelle maksettavat suoritukset."

54 Kantaja esitti huomautuksensa riidanalaisesta päätöksestä 1.3.2004 päivätyllä kirjeellä ja vaati lisätodisteita ja -selvityksiä sekä oikeutta saada tutustua kaikkeen asiakirja-aineistoon, jonka perusteella hänelle vastaiset päätökset oli tehty.

55 Pääsihteeri vastasi 31.3.2004 päivätyllä kirjeellä, jossa hän esitti tiettyjä täsmennyksiä ja ilmoitti, että kantaja saisi tutustua koko asiakirja-aineistoon niiden rajoitusten mukaisesti, joista on säädetty asetuksen N:o 1049/2001 sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1) asiaa koskevissa säännöksissä.

Asian käsittelyn vaiheet ja osapuolten vaatimukset

56 Kantaja on nostanut nyt käsiteltävän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 20.4.2004 toimittamallaan kannekirjelmällä. Parlamentti toimitti vastinekirjelmänsä kirjaamoon 29.6.2004.

57 Espanjan kuningaskunta pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 13.7.2004 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana parlamentin vaatimusten tukemiseksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja on 14.10.2004 antamallaan määräyksellä hyväksynyt sen väliintulijaksi. Väliintulija jätti väliintulokirjelmänsä määräajassa.

58 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn, ja osapuolia kehotettiin prosessinjohtotoimena vastaamaan kirjallisesti useisiin kysymyksiin.

59 Kuultuaan osapuolia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin siirsi asian laajennetun toisen jaoston käsiteltäväksi.

60 Asianosaiset noudattivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräämiä prosessinjohtotoimia, kantaja 27.5.2005 toimitetulla kirjeellä ja parlamentti 1.6.2005 toimitetulla kirjeellä, ja esittivät myös tiettyjä asiakirjoja.

61 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 12.9.2005 pidetyssä istunnossa.

62 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen ja

— velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

63 Parlamentti vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

64 Espanjan kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen ja

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

65 Kantaja esittää vaatimustensa tueksi kahdeksan kumoamisperustetta, jotka koskevat ensinnäkin kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen rikkomista, toiseksi "objektiivisuuden ja puolueettomuuden periaatteen" loukkaamista, kolmanneksi kontradiktorisen menettelyn periaatteen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista, neljänneksi päätösten tiedoksiantamista koskevien sääntöjen rikkomista, viidenneksi perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä, kuudenneksi yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista, seitsemänneksi harkintavallan väärinkäyttöä ja kahdeksanneksi pääsihteerille toimitettujen tositteiden arvioinnissa tehtyjä virheitä.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen rikkomista

Asianosaisten lausumat

66 Ensimmäinen kanneperuste on viisiosainen. Ensimmäinen ja toinen osa koskevat kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 2 ja 4 kohdan rikkomista ja kolme muuta osaa puolustautumisoikeuksien ja yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamista sekä kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 3 kohdan rikkomista.

67 Kantaja huomauttaa kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 2 kohdan rikkomisen osalta, että sen jälkeen kun hän oli lähettänyt 21.4.2003 päivätyn kirjeensä (ks. edellä 43 kohta), jossa hän oli todennut, että kuluja ja korvauksia koskevia sääntöjä oli sovellettu hänen osaltaan virheellisesti, ja kun pääsihteerin ja hänen välillä ei ollut päästy yhteisymmärrykseen, tämä kysymys olisi pitänyt antaa kvestoreiden käsiteltäväksi kyseisen artiklan mukaisesti, jotta nämä olisivat tehneet päätöksen pääsihteeriä ja mahdollisesti puhemiestä tai puhemiehistöä kuultuaan. Riidanalaisen päätöksen teki kuitenkin pääsihteeri, joka ei ole tähän toimivaltainen.

68 Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohdan rikkomisen osalta kantaja muistuttaa, että kyseisen määräyksen mukaan ainoastaan puhemiehistö on toimivaltainen tekemään päätöksen parlamentilta perusteettomasti saatujen kulukorvausten takaisinperimisestä kuittaamalla ne asianomaiselle jäsenelle suoritettavista kulukorvauksista.

69 Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamisen osalta kantaja vetoaa siihen, että parlamentti on toiminut syrjivästi julkaistessaan niiden jäsenten nimet, joilla on vireillä riita-asia parlamentin kanssa. Vaikka parlamentti ei tavallisesti julkista tältä osin henkilötietoja, tätä käytäntöä ei noudatettu hänen osaltaan. Hän toteaa tässä

yhteydessä, että Euroopan parlamentin Espanjan-edustusto levitti maaliskuussa 2003 lehdistökatsausta, johon oli kerätty nyt käsiteltävään asiaan liittyviä espanjalaisten sanomalehtien artikkeleita, jotka olivat hänelle epäedullisia. Tämä menettelytapa merkitsee samaan aikaan sekä henkilötietojen suojelemista koskevien sääntöjen rikkomista että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 8 artiklan rikkomista.

70 Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 3 kohdan rikkomisen osalta kantaja katsoo, että toisin kuin kyseisessä määräyksessä edellytetään, pääsihteeri oli kvestoreiden kanssa etukäteen neuvottelematta ollut jo 26.2.2003 tekemässään päätöksessä (ks. edellä 41 kohta) vakuuttunut siitä, että 176 516 euron suuruinen summa oli maksettu perusteettomasti.

71 Parlamentti väittää kanneperusteen kahden ensimmäisen osan osalta, että kun kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 16 artiklan 2 kohtaa ja 27 artiklan 2–4 kohtaa luetaan yhdessä, niistä ilmenee, että sääntöjen mukaan on olemassa kolme erillistä menettelyä niitä tapauksia varten, joissa eri kulukorvausten suorittaminen tai käyttö riitautetaan tai ne jätetään suorittamatta.

72 Ensimmäinen menettely, joka kuvataan 27 artiklan 2 kohdassa, koskee parlamentin jäsenen taloudellisten oikeuksien toteamista ja kulukorvausten maksamista, ja sitä noudatetaan, mikäli asianomaisen ja toimielimen näkemykset poikkeavat toisistaan. Parlamentin mukaan jäsen saattaa siinä tapauksessa asian ensin pääsihteerin käsiteltäväksi, ja tämä voi hyväksyä hänen "valituksensa". Jos osapuolet eivät pääse yhteisymmärrykseen, asia annetaan kvestoreiden päätettäväksi sen jälkeen kun pääsihteeriä ja puhemiestä tai puhemiehistöä on mahdollisesti kuultu.

73 Toisella menettelyllä, joka kuvataan 16 artiklan 2 kohdassa ja 27 artiklan 3 kohdassa, pyritään valvomaan parlamentin jäsenelle kulukorvauksina maksettavien suoritusten

käyttöä jälkikäteen ja perimään perusteettomasti suoritetut määrät takaisin. Parlamentti katsoo, että mikäli pääsihteeri on vakuuttunut siitä, että parlamentti on suorittanut kulukorvauksia perusteettomasti (koska niitä ei ole käytetty kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaisesti), hän huolehtii niiden takaisinperimisestä. Tähän menettelyyn ei voida soveltaa 27 artiklan 2 kohtaa, koska sen soveltaminen tekisi 27 artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamisen mahdottomaksi, sillä siinä tapauksessa pääsihteeri ei voisi koskaan tehdä lopullista päätöstä.

74 Kolmas menettely, joka kuvataan 27 artiklan 4 kohdassa, koskee poikkeustapauksia, joissa puhemiehistö voi päättää parlamentin kulukorvausten maksamisen väliaikaisesta keskeyttämisestä.

75 Parlamentti vetoaa lisäksi varainhoitoasetuksen 71 ja 73 artiklaan ja korostaa, että takaisinperimispäätöksen on oltava varainhoitoasetuksen säännösten mukainen. Parlamentti viittaa lisäksi talousarvion toteuttamista koskevien sisäisten sääntöjensä 5 artiklaan (ks. edellä 15 kohta). Kyseisen artiklan mukaan pääsihteeri on päätoimivaltainen valtuutettu. Puhemiehistölle sen enempää kuin kvestoreillekaan ei ole sitä vastoin annettu tältä osin mitään tehtävää. Parlamentti esittää, että kantajan velan takaisinperiminen on suoritettu kuittaamalla varainhoitoasetuksen 73 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti (ks. edellä 18 kohta).

76 Parlamentti korostaa, että nyt käsiteltävä asia koskee yksinomaan kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä eikä kyseisen artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä. Parlamentti täsmentää ensimmäisen oikeusasteen kirjallisiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa, että se on pitänyt parempana soveltaa kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 16 artiklan 2 kohtaa ja 27 artiklan 3 kohtaa päällekkäin.

77 Parlamentti huomauttaa kantajan 21.4.2003 päivätyn kirjeen osalta (ks. edellä 67 kohta), että se ei ollut voinut aloittaa kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä, koska pääsihteeri ei ollut tuolloin vielä tehnyt lopullista päätöstä.

78 Lisäksi parlamentti vetoaa siihen, että myöskään kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohdan mukaista menettelyä ei ole noudatettu. Noudattaessaan kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä parlamentti ei ole vaarantanut kantajalle suoritettavia kulukorvauksia vaan on käyttänyt niistä kuittaamalla osan kantajan velan vähentämiseen. Mikäli parlamentti olisi keskeyttänyt kulukorvausten maksamisen kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohdan nojalla, ei tämän jälkeen olisi summia, jotka voitaisiin käyttää kantajalla parlamentille olevan velan kuittaamiseen.

79 Tästä seuraa, että kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohdassa ei kuvata kuittaamismenettelyä vaan siinä annetaan parlamentille mahdollisuus harjoittaa painostusta jäseniään kohtaan keskeyttämällä korvausten suorittaminen tilapäisesti siihen saakka, kunnes kyseinen jäsen palauttaa omasta aloitteestaan parlamentilta perusteettomasti saadut määrät. Parlamentin mielestä kyseessä on huonosti muotoiltu määräys, joka on siten tehoton nykyisessä sanamuodossaan.

80 Lopuksi parlamentti korostaa sitä, että kantajan väite, joka koskee henkilötietojen suojaamisesta annettujen määräysten rikkomista, on sitä tukevien tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen puuttuessa tehoton. Parlamentti esittää Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan rikkomista koskevan perusteen osalta oikeudenkäyntiväitteen, koska se on esitetty ensi kertaa vasta vastauskirjelmässä.

81 Espanjan kuningaskunta yhtyy parlamentin perusteluihin niitä kolmea menettelyä koskevan selvityksen osalta, jotka on kuvattu kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 16 ja 27 artiklassa, ja sen osalta, että jälkimmäistä niistä on sovellettu nyt käsiteltävässä asiassa. Tästä seuraa, että 16 artiklan 2 kohta ja 27 artiklan 3 kohta ovat riidanalaisen päätöksen asianmukainen oikeudellinen perusta.

82 Espanjan kuningaskunta on esittänyt istunnossa toissijaisesti näkemyksiä niistä seurauksista, joita saattaisi aiheutua, mikäli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoisi, että parlamentin olisi pitänyt valita kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohta asianmukaiseksi oikeudelliseksi perustaksi. Sellaisessa tilanteessa riidanalaisen päätöksen mahdollinen kumoaminen palauttaisi asian vaiheeseen, jossa se oli ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä, ja se merkitsisi menettelyn sääntöjenmukaistamista. Espanjan kuningaskunta vetoaa tässä yhteydessä asiassa T-2/95, Industrie des poudres sphériques vastaan neuvosto, 15.10.1998 annettuun tuomioon (Kok. 1998, s. II-3939). Espanjan kuningaskunnan mielestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voisi soveltaa kyseisen tuomion 91 kohtaa ja todeta, että vaikka riidanalainen päätös on kumottava tällä perusteella, ei ole syytä kyseenalaistaa koko sen tekemiseen johtanutta hallinnollista menettelyä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

— Ensimmäisen kanneperusteen kaksi ensimmäistä osaa

83 Ensimmäisestä osasta, joka liittyy kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 2 kohdan rikkomiseen, on todettava, että kyseisessä määräyksessä määrätään menettelystä, jolla annetaan kvestoreille toimivalta antaa ratkaisu kaikissa jäsenen ja pääsihteerin välisissä riidoissa, jotka koskevat kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen soveltamista. Kyseessä on yleisesti sovellettava määräys, joka koskee kaikkia näiden sääntöjen kohteena olevia aloja (vakuutussopimukset, kielikurssit, eläkkeet, sairauskulut jne.), ellei niistä ole annettu erityismääräyksiä.

Näin ollen on todettava, että se on yleismääräys verrattuna 16 artiklan 2 kohtaan ja 27 artiklan 3 ja 4 kohtaan, jotka koskevat erityisesti parlamentin perusteettomasti suorittamien kulukorvausten takaisinperimistä. Koska erityismääräyksiä on siis olemassa, 27 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta parlamentin perusteettomasti suorittamien korvausten takaisinperimisen osalta (ks. vastaavasti asia C-469/93, Chiquita Italia, tuomio 12.12.1995, Kok. 1995, s. I-4533, 61 kohta ja asia C-444/00, Mayer Parry Recycling, tuomio 19.6.2003, Kok. 2003, s. I-6163, 49–57 kohta). Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on siten hylättävä perusteettomana.

84 Toisesta osasta, joka koskee kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohdan rikkomista, on täsmennettävä aluksi, että riidanalaiseen päätökseen sisältyy lähinnä kaksi osaa, eli yhtäältä se, että pääsihteeri on todennut, että siinä mainitut summat on suoritettu kantajalle perusteettomasti ja ne on perittävä takaisin, ja toisaalta päätösosa, joka koskee takaisinperimistä siten, että nämä summat kuitataan kantajalle suoritettavista kulukorvauksista.

85 Kanneperusteen tämä osa koskee yksinomaan riidanalaisen päätöksen toisen osan laillisuutta. Tältä osin on tutkittava ensinnäkin, kuvataanko kyseisessä kohdassa kuittaamismenettelyä, ja mikäli näin on, onko tätä menettelyä erityissääntönä sovellettava ensisijaisesti kyseisten sääntöjen 16 artiklan 2 kohdan ja 27 artiklan 3 kohdan menettelyihin nähden.

86 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ensin mainitun seikan osalta, että 27 artiklan 4 kohdassa kuvataan kuittaamismenettelyä. Tämä toteamus perustuu seuraaviin seikkoihin. Ensinnäkin 27 artiklan 4 kohdassa viitataan varainhoitoasetuksen 73 artiklaan ja sen soveltamissääntöihin. Varainhoitoasetuksen 73 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa velvoitetaan kunkin toimielimen tilinpitäjä suorittamaan takaisin periminen kuittaamalla ja ottamaan huomioon velallisen omat selvät, rahassa määritellyt ja erääntyneet saamiset yhteisöiltä.

87 Lisäksi varainhoitoasetuksen 71 ja 73 artiklan soveltamissääntöjä koskevista asetuksen N:o 2342/2002 78 artiklan 3 kohdan d–f alakohdasta sekä 83 ja 84 artiklasta ilmenee, että jokaisen toimielimen on perittävä yhteisön saamiset ensisijaisesti kuittaamalla, ja mikäli perintä epäonnistuu (osittain tai kokonaan), sen on aloitettava perintä kaikilla muilla oikeudellisilla keinoilla (annetun vakuuden realisoimisella, varainhoitoasetuksen 72 artiklan 2 kohdan mukaisella täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä tai oikeusteitse).

88 Lisäksi on todettava, että parlamentin ehdottama tulkinta, jonka mukaan kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohdassa annetaan toimielimelle mahdollisuus keskeyttää parlamentin jäsenelle maksettavien kulukorvausten suorittaminen kokonaan tai osittain siihen saakka, kunnes tämä korvaa myöhemmin ja omasta aloitteestaan perusteettomasti saamansa summat käyttämättä tähän tarkoitukseen korvauksia, jotka hänelle kuuluvat mutta joiden suorittaminen on keskeytetty, on suhteellisuusperiaatteen vastainen.

89 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa tässä yhteydessä, että yhteisön oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluvan suhteellisuusperiaatteen mukaan yhteisön toimielinten säädöksillä, päätöksillä ja muilla toimenpiteillä ei saa ylittää sitä, mikä on tarkoituksenmukaista ja tarpeellista niillä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi, koska on selvää, että kun on mahdollista valita usean tarkoituksenmukaisen toimenpiteen välillä, on valittava vähiten pakottava ja että toimenpiteistä aiheutuvat haitat eivät saa olla liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden (ks. asia C-41/03 P, Rica Foods v. komissio, tuomio 14.7.2005, Kok. 2005, S. I-6875, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

90 Lisäksi suhteellisuusperiaate on yksi yhteisön oikeussääntöjen tulkintaperuste (ks. vastaavasti asia C-459/99, MRAX, tuomio 25.7.2002, Kok. 2002, s. I-6591, 61 ja 62 kohta; asia T-37/97, Forges de Clabecq v. komissio, tuomio 25.3.1999, Kok. 1999,

s. II-859, 128 kohta ja asia T-14/98, Hautala v. neuvosto, tuomio 19.7.1999, Kok. 1999, s. II-2489, 87 kohta), joten silloin, kun oikeussääntöä voidaan tulkita usealla eri tavalla, on omaksuttava se tulkinta, joka on kyseisen periaatteen mukainen.

91 Tässä tapauksessa parlamentin ehdottama tulkinta merkitsee parlamentin jäseneen kohdistettavaa pakkotoimenpidettä (hänelle kuuluvien tiettyjen kulukorvausten maksamisen keskeyttämistä, jotta hän palauttaisi omasta aloitteestaan perusteettomasti saamansa määrät), kun varainhoitoasetuksen 73 artiklan ja sen soveltamissääntöjen mukaisesti suoritettu kuittaaminen on riittävä keino täyttämään toimielimen intressit perusteettoman edun perinnässä. Tällainen tulkinta olisi myös edellä 87 kohdassa mainittujen artiklojen vastainen, sillä niiden mukaan kunkin toimielimen on perittävä yhteisön saamiset ensisijaisesti muilla perintäkeinoilla. Parlamentin ehdottama tulkinta johtaisi siten sellaisen toimenpiteen toteuttamiseen, josta saattaisi aiheutua suhteettomia hankaluuksia asianomaiselle jäsenelle.

92 Myöskään kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohdan ilmaisut "väliaikaisesti" ja "kunnes parlamentin jäsen on maksanut takaisin aiheettomasti käytetyt summat" eivät tue parlamentin tulkintaa. Ilmaisun "väliaikaisesti" merkitys on näet täsmennetty samassa artiklassa, eli sillä tarkoitetaan aikaa siihen saakka, kunnes parlamentin jäsen on maksanut takaisin aiheettomasti käytetyt summat. Ilmaisu "maksanut takaisin" ei välttämättä merkitse maksusuoritusta, vaan sillä voidaan tarkoittaa myös kuittaamalla tapahtuvaa palauttamista, joka on yksi vastakkaisten velvoitteiden yhtäaikaisen lakkaamisen muoto (ks. vastaavasti asia C-87/01 P, komissio v. CCRE, tuomio 10.7.2003, Kok. 2003, s. I-7617, 59 kohta).

93 Parlamentti on lisäksi todennut istunnossa suulliseen kysymykseen vastatessaan, että kun puhemiehistö antoi kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan

4 kohdan, sen tarkoituksena oli ottaa käyttöön kyseisen artiklan 3 kohtaan sisältyneeseen määräykseen verrattuna erityismääräys, johon liittyy tiettyjä menettelyllisiä takeita, jotka annetaan parlamentin jäsenelle, jonka velka peritään kuittaamalla.

94 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lisäksi, että 14.1.2004 päivätystä pöytäkirjasta, johon on kirjattu kvestoreiden ja pääsihteerin kokouksen sisältö (ja jonka parlamentti on esittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kehotuksesta), ilmenee, että 27 artiklan 3 ja 4 kohdan soveltamisedellytykset täyttyivät, että lopullisen päätöksen tekisi puhemiehistö ja että pääsihteeriä pyydettiin järjestämään kantajan kuuleminen ennen asian saattamista puhemiehistön käsiteltäväksi, millä viitataan 27 artiklan 4 kohtaan.

95 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 16 artiklan 2 kohdan, 27 artiklan 3 kohdan ja 27 artiklan 4 kohdan erityisestä suhteesta, että viimeksi mainitussa artiklassa täsmennetään menettely, jota on noudatettava siinä tapauksessa, että päätetään sellaisen takaisinperimiskeinon (kuittaaminen) soveltamisesta, joka koskee kulukorvauksia, joita maksetaan jäsenelle hänen edustajantoimensa tehokasta hoitamista varten, koska halutaan varmistaa se, että tämä kykenee todella harjoittamaan edustajantointaan. Tästä syystä siinä määrätään useista menettelyllisistä ja aineellisista takeista (kvestoreiden kuuleminen etukäteen, päätöksentekoa koskevan toimivallan antaminen kollektiiviselle elimelle, tässä tapauksessa puhemiehistölle, edustajantoimen todellisen harjoittamisen ja toimielimen asianmukaisen toiminnan suojeleminen sekä asianomaisen jäsenen kuuleminen etukäteen). Koska tämä määräys koskee tiettyä yhden tai useamman perusteettomasti suoritetun korvauksen perintätapaa, sitä on pidettävä erityismääräyksenä kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 16 artiklan 2 kohtaan ja 27 artiklan 3 kohtaan nähden, minkä osoittaa myös sen sijoittaminen viimeksi mainitun kohdan jälkeen.

96 Kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 4 kohdan alkuun sisältyvä ilmaisu "poikkeustapauksissa", joka osoittaa sen, että kuittaaminen voidaan suorittaa vasta sen jälkeen, kun edellisessä kohdassa mainitut takeet on otettu huomioon, on ymmärrettävä tässä asiayhteydessä.

97 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo näin ollen, että kun parlamentti on muuttanut kuluja ja korvauksia koskevia sääntöjään helmikuussa 2003 lisäämällä uuden 4 kohdan, se on tarkoittanut määrätä, että mikäli saaminen on syytä periä parlamentin jäseneltä kuittaamalla se parlamentin hänelle suorittamista kulukorvauksista, tämä voidaan suorittaa ainoastaan kyseisen artiklan 4 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti. Koska pääsihteeri ei ole toimivaltainen määräämään kyseisestä kuittaamisesta, mikäli puhemiehistö ei ole antanut sitä hänen tehtäväkseen kyseisen määräyksen mukaisessa menettelyssä, riidanalainen päätös on siten kumottava siltä osin kuin hän määrää tällaisesta kuittaamisesta.

98 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korostaa vastauksena Espanjan kuningaskunnan huomautuksiin, jotka koskevat tämän virheen korjaamisen mahdollisuutta, että EY 233 artiklan mukaan sen tehtävänä ei ole antaa ratkaisua siitä, miten toimielimen on pantava täytäntöön tuomio, jolla päätös kumotaan osittain tai kokonaan. Kyseessä olevan hallintoelimen tehtävänä on toteuttaa kumoamiskanteen johdosta annetun tuomion täytäntöönpanotoimenpiteet (asia T-67/94, Ladbroke Racing v. komissio, tuomio 27.1.1998, Kok. 1998, s. II-1, 200 kohta).

99 Riidanalainen päätös on siten kumottava siltä osin kuin se koskee riidanalaisen summan takaisinperimistä kuittaamalla.

100 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi näin ollen, että kanteen tueksi esitettyjen muiden perusteiden perusteltavuus on tutkittava siltä osin kuin ne koskevat sitä, onko kantajalla velvollisuus palauttaa riidanalaisessa päätöksessä mainittu summa parlamentille ja miten laaja tämä velvollisuus on.

— Ensimmäisen kanneperusteen kolmas, neljäs ja viides osa

101 Kolmas osa, joka koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista, tutkitaan kolmannen kanneperusteen yhteydessä.

102 Yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamisesta sillä, että on julkaistu niiden jäsenten nimet, joilla on vireillä riita-asia parlamentin kanssa, ja henkilökohtaisten tietojen suojelemista koskevien määräysten rikkomisesta (ks. edellä 69 kohta) on riittävää todeta, että kantaja ei ole maininnut parlamentin erityisiä toimia, jotka merkitsisivät tällaista loukkaamista tai rikkomista, ei myöskään tietoja, joita olisi toimitettu, eikä tällaisen tietojen toimittamisen ja riidanalaisen päätöksen välistä yhteyttä. Sellaisen lehdistökatsauksen jakaminen, johon on koottu nyt käsiteltävään asiaan liittyviä artikkeleita, ei ole toimenpide, joka liittyisi riidanalaiseen päätökseen. Lisäksi on kiistatonta, että riidanalaiset artikkelit ovat sellaisten henkilöiden laatimia, jotka eivät ole millään tavoin sidoksissa parlamenttiin. Ensimmäisen kanneperusteen kolmas osa on siten hylättävä.

103 Todettakoon lopuksi nyt käsiteltävän kanneperusteen siitä osasta, joka koskee kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen 27 artiklan 3 kohdan rikkomista ja jonka mukaan pääsihteeri oli kvestoreiden kanssa etukäteen neuvottelematta ollut jo 26.2.2003 tekemässään päätöksessä vakuuttunut siitä, että 176 516 euron suuruinen summa oli suoritettu perusteettomasti (ks. edellä 70 kohta), että se on jätettävä tutkimatta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 48 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla. Kantaja näet vetoaa tähän kanneperusteeseen ainoastaan vastauskirjelmänsä 30–32 kohdassa, mutta sen tueksi esitettyjä tosiseikkoja (12.2.2003 tehty puhemiehistön päätös ja 26.2.2003 päivätty pääsihteerin kirje) ei ole esitetty oikeudenkäynnin aikana.

Toinen kanneperuste, joka koskee "objektiivisuuden ja puolueettomuuden periaatteen" loukkaamista

Asianosaisten lausumat

104 Kantaja väittää ensinnäkin, että ei ole olemassa sääntöjä, joilla varmistettaisiin puhemiehistön riippumattomuus ja puolueettomuus parlamentin poliittisten ryhmien vaikutusvaltaa ja painostusta vastaan.

105 Kantaja vetoaa toiseksi myös siihen, että nyt käsiteltävä asia kuuluu osana kampanjaan, jolla pyritään kriminalisoimaan Baskimaan itsenäisyyttä tavoittelevien ryhmien ja erityisesti EH/B:n poliittinen toiminta ja joka pantiin vireille vuonna 2002 parlamenttia tutkimusten aloittamiseen painostaneiden espanjalaisten parlamentin ryhmien ja poliittisten puolueiden tiedottajan pitämän lehdistötilaisuuden jälkeen.

106 Kantaja esittää useita lehtiartikkeleita, joista ilmenee asiaan liittyvä poliittinen asiayhteys. Hän korostaa, että sellaiset parlamentin jäsenet, jotka eivät olleet puhemiehistön jäseniä, olivat saaneet heille kuulumattomia tietoja ja esittäneet hänelle epäedullisia huomautuksia, vaikka hän ei itse tiennyt 12.2.2003 tehdyn puhemiehistön päätöksen sisällöstä. Kantaja viittaa niin ikään parlamentin kolmen varapuhemiehen lausumiin ja sanallisiin hyökkäyksiin, joiden kohteena hän on ollut.

107 Parlamentin kolmen espanjalaisen varapuhemiehen harjoittaman painostuksen vuoksi jokainen puhemiehistön jäsen oli kantajan mukaan epäröinyt ottaa kantaa, joka olisi voitu tulkita hänen kannaltaan suotuisaksi tai edes neutraaliksi.

108 Parlamentti korostaa yhtäältä, että puhemiehistö ei ole tehnyt minkäänlaista kantajaa koskevaa päätöstä, ja toisaalta, että kantaja ei ilmoita, miten hänen esittämänsä arvostelu liittyy riidanalaiseen päätökseen.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

109 On huomattava, että kantajan arvostelu on kohdistettu puhemiehistön toimenpiteisiin eikä riidanalaiseen päätökseen, jonka on tehnyt pääsihteeri. Tästä seuraa, että nämä väitteet eivät voi vaikuttaa riidanalaisen päätöksen laillisuuteen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-191/98 ja T-212/98–T-214/98, Atlantic Container Line ym. v. komissio, tuomio 30.9.2003, Kok. 2003, s. II-3275, 471 kohta).

110 Vaikka näet puhemiehistö on tehnyt päätöksiä koko hallinnollisen menettelyn ajan, yksikään niistä ei ole riidanalaisen päätöksen laillisena perustana. Tästä seuraa, että kantaja ei voi vedota riidanalaisen päätöksen kumoamisperusteena näihin väitettyihin sääntöjenvastaisuuksiin, jotka vaikuttaisivat puhemiehistön päätöksiin.

111 Joka tapauksessa arvostelu, joka koskee sitä, että ei ole olemassa sääntelymekanismia, joka takaisi puhemiehistön riippumattomuuden ja puolueettomuuden, on perusteetonta, koska oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhteisön oikeusjärjestyksessä annettuihin takeisiin hallinnollisissa menettelyissä kuuluu muun muassa hyvän hallinnon periaate, johon kuuluu toimivaltaisen toimielimen velvoite tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat (asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio

21.11.1991, Kok. 1991, s. I-5469, Kok. Ep. XI, s. I-485, 14 kohta; asia T-44/90, La Cinq v. komissio, tuomio 24.1.1992, Kok. 1992, s. II-1, 86 kohta ja asia T-70/99, Alpharma v. neuvosto, tuomio 11.9.2002, Kok. 2002, s. II-3495, 182 kohta). Kantajan tehtävänä olisi siten ollut esittää todisteita, jotka olisivat osoittaneet, että tätä periaatetta on loukattu, mitä se ei ole tehnyt.

112 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että edellä 105 ja 106 kohdassa mainitut kantajan väitteet ovat perusteettomia, koska niissä viitataan sellaisten kolmansien osapuolten (Espanjan viranomaisten, espanjalaisten poliittisten puolueiden edustajien, parlamenttiryhmien tiedottajan, Euroopan parlamentin jäsenten ja tiedotusvälineiden) toimenpiteisiin, joilla ei ole mitään yhteyttä riidanalaiseen päätökseen. Myös arvostelu, joka on kohdistettu puhemiehistön varapuhemiehiin, on merkityksetöntä, koska puhemiehistön päätökset eivät ole riidanalaisen päätöksen perustana varsinkaan siltä osin kuin siinä annetaan ratkaisu parlamentilla kantajalta olevan saamisen olemassaolosta ja määrästä. Toinen kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Kolmas kanneperuste, joka koskee kontradiktorisen menettelyn periaatteen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamista

Asianosaisten lausumat

113 Kantajan mukaan hänelle ei ole annettu tiedoksi kvestoreille toimitettua raporttia, jonka pääsihteeri laati puhemiehistön hänelle 8.4.2002 antamien valtuuksien perusteella. Pääsihteeri kieltäytyi myös antamasta hänelle tilaisuutta tutustua asiakirja-aineistoon, jonka perusteella puhemiehistö oli tehnyt päätöksensä 12.2.2003. Kantajalle ei myöskään ollut ilmoitettu 14.1.2004 järjestetyn kvestoreiden kuulemisen tuloksesta. Koska kvestoreita oli kuultu ennen 9.2.2004, he eivät voineet myöskään ottaa huomioon kantajan samana päivänä esittämiä huomautuksia. Parlamentti ei ole myöskään toimittanut kantajalle täydellistä pöytäkirjaa puhemiehistön käymistä keskusteluista eikä toteutettuihin toimenpiteisiin liittyneiden puhemiehistön äänestysten tuloksia.

114 Kantaja huomauttaa asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdasta, johon pääsihteeri on vedonnut, että parlamentti ei ole osoittanut, millä tavoin kyseisten asiakirjojen paljastaminen olisi vahingoittanut vakavasti päätöksentekomenettelyä, luottamuksellisuutta, ammattisalaisuuksia tai liikesalaisuuksia, kuten kyseisessä säännöksessä edellytetään.

115 Kantajan mielestä parlamentti on tehnyt oikeudellisen virheen pitäessään häntä "suureen yleisöön" kuuluvana "kolmantena", sellaisena kuin se on määritelty asetuksessa N:o 1049/2001. Koska asia koskee kantajaa suoraan, hän on "asianosainen".

116 Parlamentti väittää, että puhemiehistö ei ole tehnyt mitään kantajaa koskevaa päätöstä 12.2.2003 ja että mitään asiakirja-aineistoa, johon tällainen päätös perustuisi, ei näin ollen voi olla olemassa. Pääsihteeri on vedonnut kuitenkin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohtaan ja erityisesti siihen, että parlamentti ei ollut vielä antanut lopullista ratkaisua, perustellessaan sitä, että parlamentti kieltäytyi suostumasta kantajan vaatimukseen.

117 Parlamentti väittää kantajan 1.3.2004 esittämän toisen asiakirjapyynnön osalta, että pyyntöä ei ollut koskaan evätty ja että kantajalla on edelleenkin tähän oikeus, kuten hänelle ilmoitettiin 31.3.2004 päivätyllä kirjeellä (ks. edellä 55 kohta).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

118 Puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan yleisen periaatteen mukaan henkilöllä, jota vastaan yhteisön toimielin on esittänyt moitteita, on oltava mahdollisuus esittää näkemyksensä kaikista asiakirjoista, joihin toimielin aikoo häntä vastaan vedota. Jos hänelle ei ole annettu tällaista mahdollisuutta, niitä asiakirjoja, joihin hän ei ole saanut tutustua, ei voida ottaa huomioon todistusaineistona. Sillä, että jotkin toimielimen käyttämät asiakirjat suljettaisiin pois todistusaineistosta, olisi kuitenkin merkitystä ainoastaan, jos sen esittämä moite voitaisiin näyttää toteen vain viittaamalla näihin asiakirjoihin (ks. vastaavasti asia C-191/98 P, Tzoanos v. komissio, tuomio 18.11.1999, Kok. 1999, s. I-8223, 34 kohta; yhdistetyt asiat T-24/98 ja T-241/99, E v. komissio, tuomio 3.7.2001, Kok. H. 2001, s. I-A-149 ja II-681, 92 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä on tutkia, onko se, että kantaja ei ole saanut tutustua ilmoittamiinsa asiakirjoihin, saattanut vaikuttaa hänen vahingokseen menettelyn kulkuun ja riidanalaisen päätöksen sisältöön (em. asiassa E v. komissio annetun tuomion 93 kohta).

119 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saa hallinnollisen menettelyn päätteeksi tehdystä päätöksestä nostetun kanteen tutkimisen yhteydessä määrätä prosessinjohtotoimista ja järjestää tilaisuuden tutustua kaikkeen asiakirja-aineistoon kyetäkseen arvioimaan, voiko toimielimen kieltäytyminen antamasta tilaisuutta tutustua asiakirjaan tai toimittamasta asiapaperia heikentää kantajan puolustusta (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ja C-219/00 P, Aalborg Portland ym. v. komissio, tuomio 7.1.2004, Kok. 2004, s. I-123, 102 kohta).

120 Parlamentti on esittänyt prosessinjohtotoimen yhteydessä kvestoreiden kanssa 14.1.2004 pidettyjen neuvottelujen pöytäkirjan. Kantaja ei ole puolestaan esittänyt mitään huomautuksia siitä, miten tähän asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden epääminen olisi voinut haitata hänen puolustautumistaan ja vaikuttaa hänen vahingokseen hallinnollisen menettelyn lopputulokseen. Ainoa moite, jonka kantaja

on esittänyt tästä raportista, on se, että toisin kuin pääsihteeri on esittänyt kvestoreille kyseisten neuvottelujen yhteydessä, hän ei ole koskaan myöntänyt oikeaksi parlamentin väitettä, jonka mukaan kyseinen summa olisi suoritettu hänelle perusteettomasti, vaan päinvastoin aina kiistänyt sen. Tässä yhteydessä on riittävää korostaa, että riidanalaista päätöstä ei ole tehty kantajan myöntämisen perusteella vaan tilintarkastuksen tuloksen ja kantajan sen jälkeen esittämien tositteiden perusteella (ks. edellä 39 ja 41 kohta). Tässä yhteydessä on korostettava, että kvestoreiden kanssa neuvotteleminen ei sido pääsihteeriä, joka on parlamentin tulojen ja menojen hyväksyjä, kun kyseessä on sellaisen saamisen toteaminen, joka perustuu siihen, että ei ole esitetty tositteita, jotka osoittaisivat sen, että parlamentin suorittama kulukorvaus on käytetty kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaisesti. Näin ollen sillä, että kvestoreiden kanssa 14.1.2004 pidetyissä neuvotteluissa laadittua pöytäkirjaa ei ole annettu tutustuttavaksi, ei ole loukattu kantajan puolustautumisoikeuksia.

121 Lisäksi oikeuskäytännöstä ilmenee, että jos kyseessä oleva toimielin on väittänyt, että asiakirjaa, johon on pyydetty saada tutustua, ei ole olemassa, tämän oletetaan pitävän paikkansa. Kyseessä on kuitenkin pelkkä olettama, jonka kantaja voi kumota kaikin perustein asian kannalta merkityksellisten ja yhtäpitävien seikkojen perusteella (ks. asia T-5/02, Tetra Laval v. komissio, tuomio 25.10.2002, Kok. 2002, s. II-4381, 95 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

122 Parlamentti on ilmoittanut vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin, että pääsihteeri ei ollut laatinut minkäänlaista raporttia kvestoreille 8.4.2002 tehdyn päätöksen jälkeen. Koska kantaja ei ole esittänyt merkityksellisiä ja yhtäpitäviä seikkoja, joilla tämä lausuma kyettäisiin kyseenalaistamaan, hänen perustelunsa on hylättävä.

123 Parlamentin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamien vastausten perusteella ei ole olemassa myöskään asiakirja-aineistoa, jonka

nojalla puhemiehistön päätös olisi tehty 12.2.2003. Kantaja ei ole esittänyt perusteita, joilla tämä parlamentin väite kyseenalaistettaisiin.

124 Kantajan moitteesta, jonka mukaan häntä on kuultu sen jälkeen, kun pääsihteeri oli kuullut kvestoreita, jolloin kvestorit eivät ole kyenneet ottamaan hänen huomautuksiaan huomioon, on todettava, että koska kvestoreiden kanssa neuvotteleminen ei sido pääsihteeriä, kun hän tekee päätöksensä siitä, miten tositteiden puuttumisen vuoksi on meneteltävä, sillä, että kantajaa on kuultu näiden neuvottelujen jälkeen, ei voida loukata puolustautumisoikeuksia.

125 Kantajan väitteistä, jotka koskevat sitä, että hänelle ei ole toimitettu puhemiehistön keskusteluista laadittua pöytäkirjaa eikä äänestystuloksia, on todettava, että kyseisillä asiakirjoilla ei ole merkitystä, koska ne eivät liity riidanalaiseen päätökseen, mistä seuraa, että kantaja ei voi vedota menestyksellisesti tähän toimittamatta jättämiseen (ks. vastaavasti edellä 119 kohdassa mainitussa asiassa Aalborg Portland ym. v. komissio annetun tuomion 126 kohta). Kolmas kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee päätösten tiedoksi antamista koskevien sääntöjen rikkomista

Asianosaisten lausumat

126 Kantajan mukaan 12.2.2003 tehty päätös, joka on pääsihteerille annettujen valtuuksien perustana, annettiin hänelle tiedoksi vasta pyynnöstä. Kantaja ilmoittaa

myös, että 14.1.2004 järjestetyn kvestoreiden kuulemisen perusteella tehtyä päätöstä ei ole annettu hänelle tiedoksi.

127 Kantaja väittää, että toimielinten velvollisuus antaa tiedoksi jokainen päätös, joka vaikuttaa asianomaisten henkilöiden oikeuksiin tai intresseihin, ja mainita oikeussuojakeinot ja niitä koskevat määräajat perustuu yhteisön yleisiin oikeusperiaatteisiin sekä Euroopan parlamentin virkamiesten ja muuhun henkilöstöön kuuluvien velvollisuuksista laadittuun oppaaseen (EYVL 2000, C 97, s. 1; jäljempänä velvollisuuksista laadittu opas). Hän korostaa, että kyseisen oppaan III osan A kohdan 6 alakohdassa täsmennetään, että "jos päätöksestä voidaan valittaa, tämä on ilmoitettava selvästi ja päätökseen on liitettävä valituksen tekemiseen tarvittavat tiedot".

128 Parlamentti huomauttaa, että koska ei ole olemassa todellista kantajaan vaikuttavaa päätöstä, joka olisi tehty 12.2.2003, ei ollut mitään, mitä hänelle olisi pitänyt antaa tiedoksi, eikä näin ollen myöskään tarvetta mainita määräajoista ja oikeussuojakeinoista. Parlamentti esittää velvollisuuksista laadittua opasta koskevien kantajan väitteiden osalta oikeudenkäyntiväitteen sillä perusteella, että ne on esitetty ensimmäistä kertaa hänen vastauskirjelmässään. Mahdollinen velvollisuus viitata määräaikoihin ja oikeussuojakeinoihin (minkä parlamentti kiistää) on lisäksi joka tapauksessa täytetty 16.4.2003 ja 31.3.2004 päivätyillä pääsihteerin kirjeillä (ks. edellä 43 ja 55 kohta). Parlamentti väittää myös, että se velvollisuuksista laaditun oppaan kohta, johon on vedottu, koskee ainoastaan toimielimen suhteita kansalaisiin eikä sen suhteita jäseniinsä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

129 Puhemiehistön 12.2.2003 tekemän päätöksen tiedoksi antamisesta on riittävää huomauttaa, että se ei ole riidanalainen päätös eikä sen oikeudellinen perusta ja että se on joka tapauksessa annettu kantajalle tiedoksi 20.2.2003 päivätyllä faksilla. Näin

ollen sillä, että tiedoksi antaminen on tapahtunut kantajan pyynnöstä, ei ole merkitystä.

130 Kvestoreiden kanssa 14.1.2004 pidettyjen neuvottelujen tuloksen tiedoksi antamista koskeva väite on sama moite kuin se, johon vedottiin puolustautumisoikeuksien loukkaamista koskeneen perusteen yhteydessä ja joka jo hylättiin.

131 Määräaikojen ja oikeussuojakeinojen mainitsemisesta riidanalaisessa päätöksessä on todettava, että yhteisön oikeudessa ei ole nimenomaista säännöstä, jonka mukaan toimielimillä olisi yleinen velvollisuus ilmoittaa päätösten adressaateille niiden käytettävissä olevista muutoksenhakukeinoista tai näiden käyttöä koskevista määräajoista (asia C-153/98 P, Guérin automobiles v. komissio, määräys 5.3.1999, Kok. 1999, s. I-1441, 13 ja 15 kohta ja asia T-145/98, ADT Projekt v. komissio, tuomio 24.2.2000, Kok. 2000, s. II-387, 210 kohta). Kun kyseessä ovat velvollisuudet, joita toimielin on itse asettanut itselleen laatimalla oppaan velvollisuuksista, se, että se ei ole ilmoittanut riidanalaisessa päätöksessä muutoksenhaun mahdollisuudesta saattaa merkitä kyseisessä oppaassa asetettujen velvoitteiden laiminlyöntiä (ks. vastaavasti asia T-218/01, Laboratoire Monique Rémy v. komissio, määräys 21.3.2002, Kok. 2002, s. II-2139, 25 kohta). Tällaisen velvollisuuden laiminlyönti ei kuitenkaan merkitse olennaisten menettelymääräysten rikkomista, joka vaikuttaisi riidanalaisen päätöksen laillisuuteen. Tästä seuraa, että neljäs kanneperuste on hylättävä.

Viides kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

Asianosaisten lausumat

132 Kantaja väittää, että riidanalainen päätös on perusteltu riittämättömästi siltä osin kuin siinä ei ilmoiteta, miksi tositteet, joita hän on toimittanut pääsihteerille koko

menettelyn ajan, eivät ole kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaisia. Hän korostaa niin ikään, että tiettyjen velkojen maksaminen olisi mahdollista vasta sen jälkeen, kun Ranskan viranomaisten takavarikoima summa palautetaan. Tästä seuraa, että vaatimus, joka koskee hänen velvoitteidensa lakkaamisen osoittavien todisteiden esittämistä, on perusteltu riittämättömästi, koska velvoitteiden olemassaoloa ei ole kiistetty.

133 Parlamentin mukaan riidanalaisessa päätöksessä ilmoitetaan palautettava summa, palautuksen syy sekä kyseisen summan laskentatapa. Lisäksi parlamentti muistuttaa, että yleensä perusteluvaatimukset ovat pienemmät silloin, kun asianomainen on ollut tiiviisti mukana päätöksen valmistelumenettelyssä ja tietää tarkastuskertomuksesta, johon riidanalaisessa päätöksessä viitataan ja joka on annettu hänelle tiedoksi, syyn siihen, miksi toimielin katsoo, ettei se voi ottaa riidanalaisia kuluja talousarviosta suoritettaviksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

134 On muistettava, että perustelujen on määräydyttävä kyseisen toimenpiteen luonteen mukaan ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen toteuttaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa ja jotta yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden (asia C-289/97, Eridania, tuomio 6.7.2000, Kok. 2000, s. I-5409, 38 kohta ja asia C-340/98, Italia v. neuvosto, tuomio 14.3.2002, Kok. 2002, s. I-2663, 58 kohta).

135 Lisäksi päätöstä voidaan pitää riittävästi perusteltuna, kun siinä viitataan kantajalle toimitettuun tilintarkastuskertomukseen (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat T-551/93, T-231/94–T-234/94, Industrias Pesqueras Campos ym. v. komissio, tuomio

24.4.1996, Kok. 1996, s. II-247, 142–144 kohta ja asia T-137/01, Stadtsportverband Neuss v. komissio, tuomio 17.9.2003, Kok. 2003, s. II-3103, 52–58 kohta).

136 Tässä tapauksessa riidanalaisessa päätöksessä viitataan nimenomaisesti joulukuussa 2002 tehtyyn tilintarkastukseen. Jäljennös tästä tilintarkastuksesta laaditusta kertomuksesta toimitettiin kantajalle 9.1.2003 päivätyllä parlamentin varainhoidon pääosaston pääjohtajan kirjeellä. Kantaja on esittänyt kirjallisesti huomautuksiaan tästä kertomuksesta (ks. edellä 34 ja 37 kohta). Riidanalaisessa päätöksessä viitataan samoin tositteisiin, joita kantaja on esittänyt tarkastuksen jälkeen, sekä 3 000 euron kuukausisuorituksiin, jotka on maksettu 58 155,82 euron suuruisen velan suorittamiseksi. Näin ollen sitä, että on nimenomaisesti viitattu kantajalle tiedoksi annettuun tarkastuskertomukseen, on pidettävä riidanalaisen päätöksen perusteluvaatimusten kannalta riittävänä (edellä 135 kohdassa mainitussa asiassa Industrias Pesqueras Campos ym. v. komissio annetun tuomion 144 kohta).

137 Kantaja on lisäksi ollut tiiviisti mukana riidanalaisen päätöksen valmistelumenettelyssä ja tiennyt tarkastuskertomuksesta ja parlamentille itse toimittamistaan tositteista tosiseikat, joihin pääsihteeri nojautui määrittäessään velan täsmällisen määrän (ks. edellä 37, 39, 41 ja 51 kohta).

138 Väitteet, jotka liittyvät siihen, että tiettyjä tositteita ei ole otettu huomioon, eivät liity perustelujen olemassaoloon eivätkä riittävyyteen vaan niiden perusteltavuuteen, mikä koskee riidanalaisen päätöksen aineellista lainmukaisuutta (ks. vastaavasti asia C-17/99, Ranska v. komissio, tuomio 22.3.2001, Kok. 2001, s. I-2481, 35 kohta), joten ne tutkitaan kahdeksannen kanneperusteen yhteydessä. Edellä esitetyn perusteella viides kanneperuste on hylättävä.

Kuudes kanneperuste, joka koskee yhdenvertaisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista

Asianosaisten lausumat

139 Kantaja korostaa, että vaikka häntä ei ole syytetty senlaatuisesta väärinkäytöksestä kuin ne väärinkäytökset, joita erityisesti tilintarkastustuomioistuin yleensä toteaa, häntä kohtaan toteutetut toimenpiteet ovat ennennäkemättömiä. Tämä merkitsee hänen mielestään yhdenvertaisuusperiaatteen ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista.

140 Parlamentti vastaa, että pääsihteeri tutkii mahdollisia tai jo todettuja väärinkäytöksiä, ja niiden perusteella perusteettomasti suoritettuja summia on jo peritty takaisin.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

141 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen on yhteensovitettava laillisuusperiaatteen noudattamiseen, ja sen mukaan kukaan ei voi vedota omaksi edukseen toisen hyväksi tehtyyn lainvastaisuuteen (asia 188/83, Witte v. parlamentti, tuomio 9.10.1984, Kok. 1984, s. 3465, 15 kohta; asia 134/84, Williams v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 4.7.1985, Kok. 1985, s. 2225, 14 kohta ja edellä 134 kohdassa mainitussa asiassa Italia v. neuvosto annetun tuomion 87–93 kohta).

142 Vaikka siis oletettaisiin, että kantajan esittämä arvostelu, joka koskee lainvastaisuuksia, joista muut jäsenet olisivat saaneet hyötyä ja jotka johtuisivat parlamentin suorittamien korvausten käyttöä koskevan valvonnan puuttumisesta tai riittämättömyydestä, olisi perusteltua, kantaja ei voi hyötyä siitä. Kuudes kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Seitsemäs kanneperuste, joka koskee harkintavallan väärinkäyttöä

Asianosaisten lausumat

143 Kantajan mukaan tässä tapauksessa on olemassa objektiivisia, asianmukaisia ja yhtäpitäviä viitteitä siitä, että puhemiehistö on pannut menettelyn vireille täysin poliittisista syistä kahden espanjalaisen poliittisen ryhmän tiedottajan painostuksesta. Nämä ryhmät olivat vaatineet kolmea espanjalaista varapuhemiestä toimimaan puhemiehistössä kantajaa vastaan.

144 Parlamentti vastaa, että ei ole olemassa kantajaa koskevaa puhemiehistön päätöstä, joten kantajan perustelut ovat tehottomia. Parlamentin käytettävissä olevien tietojen perusteella tutkimuksen aloittaminen on lisäksi ollut perusteltua.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

145 Oikeuskäytännön mukaan toimenpidettä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin vain, jos objektiivisten, asianmukaisten ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimenpide on tehty yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi tai perustamissopimuksessa asian käsittelyjärjestykseksi erityisesti määrätyn menettelyn välttämiseksi (asia C-331/88, Fedesa ym., tuomio 13.11.1990, Kok. 1990, s. I-4023, 24 kohta ja asia C-48/96 P, Windpark Groothusen v. komissio, tuomio 14.5.1998, Kok. 1998, s. I-2873, 52 kohta).

146 Kantaja ei ole esittänyt tällaisia viitteitä. On muistettava, että kantaja oli saanut takavarikoimishetkeen saakka parlamentilta yhteensä 495 891,31 euroa kulukorvauksia. Se, että huomattava osa (200 304 euroa) tästä kantajan ilmoituksen mukaan parlamentilta peräisin olevasta summasta on takavarikoitu, voi ainoastaan herättää epäilyksiä siitä, onko merkittävää osaa kantajalle suoritetuista korvauksista käytetty kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaisesti. Tutkimuksen aloittaminen oli siten perusteltua. Seitsemäs kanneperuste on näin ollen hylättävä.

Kahdeksas kanneperuste, joka koskee pääsihteerille esitettyjen tositteiden arvioinnin yhteydessä tehtyjä virheitä

Asianosaisten lausumat

147 Kantaja väittää parlamentin tehneen ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ole ottanut huomioon sitä, että hän ei kyennyt toimittamaan tiettyjä tositteita kirjanpidostaan sen vuoksi, että hänen raha-asioitaan hoitava henkilö oli pidätetty ja useita kirjanpitoasiakirjoja sekä 200 304 euron suuruinen summa takavarikoitu. Kantajan mukaan tämä summa oli peräisin yksinomaan parlamentilta.

148 Kantaja katsoo, että se, että useita kuluryhmiä on kieltäydytty ottamasta huomioon ilmoittamatta, mistä syystä ne ovat kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen vastaisia, merkitsee kantajan mielestä myös ilmeistä arviointivirhettä. Ne kulut, joista pääsihteerin mukaan ei ole esitetty vaatimustenmukaisia kirjanpitotositteita, voitaisiin arvioida kiinteämääräisesti. Kantaja muistuttaa tässä yhteydessä pääsihteerille osoittamastaan 6.2.2003 päivätystä kirjeestä (ks. edellä 39 kohta), joka sisälsi

uuden laskelman, jonka mukaan sihteeristökorvauksen kattamat kulut, joista oli olemassa tositteet, olivat tuolloin 191 860 euroa eli 138 741 euroa, joista oli tositteet kyseisen kirjeen liitteenä, niiden 53 119 euron lisäksi, jotka oli jo tilintarkastuksessa todettu perustelluiksi, joten parlamentille palautettava määrä oli 50 722 euroa.

149 Kantaja arvioi tarkemmin, että pääsihteerin olisi pitänyt ottaa huomioon maksamatta jääneisiin palkkoihin (67 340 euroa) ja maksamatta jääneisiin sosiaalimaksuihin (26 054 euroa) liittyvät summat, koska nämä velat maksetaan, kun takavarikoitu summa palautetaan. Kantaja kyseenalaistaa lisäksi sen, että parlamentti on kieltäytynyt ottamasta huomioon arvioituja summia henkilökohtaisista kuluista (27 600 euroa), vaikka nämä summat on kyetty todentamaan muilla keinoin, ja matkapuhelinkuluja, jotka on laskettu ekstrapoloimalla (4 800 euroa).

150 Samoin se, että on kieltäydytty ottamasta huomioon useita tositteita ja laskuja, jotka koskevat kantajan ja hänen avustajiensa asumiskuluja ja joiden yhteissumma on 63 308,64 euroa, sekä saamatta jääneitä palkkoja koskevia kuluja, joiden osalta San Sebastianin työtuomioistuin on todennut hänet velalliseksi (50 865,43 euroa, ks. edellä 45 kohta), merkitsee ilmeistä arviointivirhettä.

151 Kantaja on täsmentänyt istunnossa, että Gorrotxategilla oli hallussaan 100 000 euroa takavarikoiduista 200 304 eurosta, sillä Gorrotxategi oli siirtänyt hänelle tämän summan raha-asioiden hoitoa varten, jotta hän kykenisi hoitamaan velvoitteensa avustajiaan kohtaan. Lisäksi summa, jonka San Sebastianin tuomioistuin on todennut hänen olevan velkaa avustajilleen, otetaan takavarikoidusta summasta.

152 Parlamentti ilmoittaa aluksi, että kantajan pyynnöstä laaditussa todistuksessa (ks. edellä 32 ja 33 kohta) ainoastaan luetellaan suoritukset, joita parlamentti on maksanut korvauksina hänelle kuuluville pankkitileille sekä maksun välittävälle taholle, eikä siinä viitata takavarikoituun summaan.

153 Parlamentti huomauttaa, ettei 200 304 euron perinnän ja lisätositteiden esittämisen välillä ole yhteyttä, koska takavarikoitu summa koskee myöhempää ajanjaksoa kuin se, jonka aikana korvaukset olisi pitänyt käyttää kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaisesti. Sekä tositteiden puuttuminen että merkittävän summan olemassaolo käyttötilillä ovat siis antaneet parlamentille aiheen katsoa, että kyseisiä summia ei ollut käytetty sopimusten mukaisten sitoumusten täyttämiseen kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaisesti.

154 Parlamentin mukaan tarkastuskertomus on osoittanut kantajan rikkoneen kuluja ja korvauksia koskevia sääntöjä. Lisäksi kantaja on itsekin myöntänyt, ettei hän ollut noudattanut tiettyjä velvoitteitaan avustajiaan kohtaan. Parlamentti kiistää lisäksi sen, että seikoilla, joihin kantaja on vedonnut kantajan avustajien saamatta jääneitä palkkoja koskevan sovittelun osalta (ks. edellä 149 kohta) tai oikeudenkäynnissä esitetyillä tositteilla olisi todistusarvoa.

155 Parlamentti korostaa, että kantajan mainitsemia summia, jotka hän on velkaa avustajille, ei voitu ottaa huomioon, koska tarkastuskertomuksen mukaan kyseiset sopimukset oli tehty avustajien ja EH/B:n välillä, mitä myös Espanjan kuningaskunta on korostanut.

156 Lopuksi parlamentti ilmoittaa, että kuten riidanalaisen päätöksen 3 kohdassa on täsmennetty, se on edelleen valmis ottamaan huomioon lisätositteita, joita kantaja sille mahdollisesti toimittaa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

157 Aluksi on todettava, että kuluja ja korvauksia koskevilla säännöillä käyttöön otetun järjestelmän mukaan parlamentin jäsenen, joka nimeää maksun välittäjän, jonka tehtävänä on hallinnoida parlamentin avustajakorvauksina suorittamia summia, on kyettävä esittämään tositteet siitä, että summat on käytetty hänen avustajiensa kanssa tekemien sopimusten mukaisesti. Mikäli sellaiset tositteet puuttuvat, jotka osoittaisivat avustajien palkkakulut tai muut kulut, jotka on kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaan korvattava, tästä voi olla seurauksena ainoastaan velvollisuus palauttaa vastaavat määrät parlamentille. Kaikkia summia, joiden kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaista käyttöä ei ole näytetty toteen tosittein, on pidettävä perusteettomasti suoritettuina. Asianomaisen, joka on esittänyt hallinnolle tositteita osoittaakseen saatujen varojen käytön, on siten esitettävä ja osoitettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamansa kanteen tueksi, että hallinto on tehnyt virheen, kun se on kieltäytynyt ottamasta niitä huomioon.

158 Tässä yhteydessä kantajan väitettä, joka koskee vaikeuksia, joita hänelle on aiheutunut sen vuoksi, että hänen raha-asioidensa hoitaja on pidätetty ja useita asiakirjoja on takavarikoitu, ei voida hyväksyä. Kantaja on täsmentänyt tältä osin vastatessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen, että ainoa Ranskan viranomaisten takavarikoima asiakirja oli tilitosite, jossa mainittiin 210 354 euron nosto ja jonka oli antanut Banque Bruxelles Lambert käyttötilin käyttöoikeuden haltijalle. Kantaja on saanut siitä jäljennöksen pankin konttorilta ja toimittanut sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen. Näin ollen sillä, että kantaja on joutunut laatimaan kirjanpitonsa ilman raha-asioidensa hoitajan apua, ei ole merkitystä.

159 Kantajan suosittelemaa kulujen kiinteämääräistä arvioimista ei voida hyväksyä. On kiistatonta, että sihteeristökorvauksen kattamien velvoitteiden suorittaminen on näytettävä toteen tositteilla, joista ilmenevät kaikki jälkikäteisvalvonnan suorittamisen kannalta olennaiset seikat (tarkat summat, maksupäivät, tiedot velallisesta ja velkojasta, maksun oikeudellinen perusta jne.). Kiinteämääräinen arviointi, josta ei myöskään ole mitään määräyksiä, ei anna tätä mahdollisuutta.

160 Ranskassa takavarikoidun 200 304 euron suuruisen summan palauttamista koskevaa väitettä ja tarkemmin sanoen kantajan väitettä, jonka mukaan parlamentin olisi pitänyt ottaa huomioon se, että tämän summan palauttaminen olisi edellytys sille, että osa tositteista voitaisiin esittää, ei voida hyväksyä.

161 Kantaja pyrkii näet osoittamaan, että hän on tiettyjä summia velkaa henkilöille, jotka saavat palkan sihteeristökorvausmäärärahoista, ja väittää tästä syystä, että parlamentin olisi pitänyt pitää kyseisiä summia asianmukaisesti todennettuina. Hän viittaa tässä yhteydessä maksamatta jääneisiin palkkoihin (67 340 euroa) ja maksamatta jääneisiin sosiaalimaksuihin (26 054 euroa) ja korostaa, että nämä velat maksetaan, kun takavarikoitu summa on palautettu.

162 Se seikka, että kantaja on tiettyjä summia velkaa henkilöille, joille sihteeristökorvaus on tarkoitettu, ei kuitenkaan vapauta velvollisuudesta esittää tositteet, jotka osoittavat hänen velvoitteidensa lakkaamisen. Muussa tapauksessa parlamentin jäsen voisi nostaa korvauksen maksamatta palvelunsuorittajille tarkoitettuja summia ja evätä parlamentilta tämän jälkeen kaikki valvontamahdollisuudet esittämällä jonkinlaisen todisteen siitä, että hän on velkaa palvelunsuorittajille.

163 Tästä seuraa, että kuten edellä on jo korostettu, parlamentin on valvottava sitä, että on olemassa tositteita, jotka osoittavat, että varat on käytetty kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen mukaisesti. Parlamentilla ei voi myöskään olla velvollisuutta vapauttaa kantajaa tositteiden esittämisestä sellaisen takavarikoinnin vuoksi, josta se ei ole vastuussa. Sen jälkeen kun parlamentin jäsen on nostanut korvauksen, hän kantaa näet itse omaan taloushallintoonsa liittyvät riskit. Parlamentti on lisäksi

todennut, että se on edelleen valmis ottamaan huomioon tositteita, jotka koskevat kantajan mainitsemien velkojen maksua. Näin ollen parlamentti on ottanut huomioon Ranskassa tapahtuneen takavarikon ja tarjoaa kantajalle mahdollisuuden todentaa parlamentin maksamina kulukorvauksina käytetyt summat.

164 Parlamentin kieltäytymisestä ottaa huomioon arvioituja summia henkilökohtaisista kuluista (27 600 euroa), vaikka nämä summat kyettäisiin kantajan mukaan todentamaan muilla keinoin, on riittävää todeta, ettei kantaja täsmennä näitä muita keinoja. Matkapuhelinkulujen osalta on todettava, että edellä 159 kohdassa esitetyistä syistä ehdotettua ekstrapolointia ei voida hyväksyä kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen perusteella kulujen todentamismenetelmäksi.

165 San Sebastianin työtuomioistuimen päätöksestä, johon kantaja on vedonnut näyttääkseen toteen velkansa (50 865,43 euroa), joka hänellä on avustajilleen, on korostettava, että kyseessä ei ole tuomioistuimen päätös vaan hallinnollinen päätös, jonka on tehnyt baskihallituksen oikeusministeriön sovittelija ja joka perustuu kantajan ja hänen avustajiensa tekemään sopimukseen. Koska tämä päätös ei osoita kantajalla avustajilleen olevan velan lakkaamista, se ei missään tapauksessa ole sääntöjenmukainen tosite (ks. edellä 162 ja 163 kohta). Sovittelun yhteydessä tehty sopimus, kuten edellä mainitun päätöksen perustana oleva sopimus, ei kaiken lisäksi todellisuudessa ole mikään varma osoitus velan olemassaolosta. Parlamentti on siten perustellusti vaatinut asiakirjoja, jotka osoittavat avustajilta saamatta jääneiden palkkojen suorittamisen, jotta se voisi vähentää velkaa.

166 Kantaja väittää, että 63 308,64 euron suuruista summaa olisi pitänyt pitää todennettuna asumiskuluna. EH/B on ottanut nämä kulut vastattavakseen, ja EH/B:n kanssa tehdyn sopimuksen mukaan se pidättää kiinteämääräisen 600 euron summan jokaisen avustajan palkasta. Tämä määrä on kantajan mukaan velkana EH/B:lle (ks. edellä 45 ja 150 kohta).

167 Tässä yhteydessä on riittävää huomauttaa, että edellä esitetyistä syistä velkaa, jota ei ole maksettu, ei voida ottaa huomioon todennettuna kuluna. Näin ollen parlamentti on menetellyt perustellusti kieltäytyessään ottamasta tätä tietoa huomioon.

168 Edellä esitetyn perusteella siihen, että pääsihteeri on kieltäytynyt ottamasta huomioon kantajan esittämiä edellä mainittuja tositteita, ei liity virhettä. Tästä seuraa, että kahdeksas kanneperuste on hylättävä.

169 Koska ensimmäisen kanneperusteen kolme viimeistä osaa sekä kaikki seuraavat kanneperusteet (toinen, kolmas, neljäs, viides, kuudes, seitsemäs ja kahdeksas kanneperuste) on hylätty, riidanalainen päätös on kumottava ainoastaan siltä osin kuin kantajalta oleva saaminen on sen mukaan perittävä kuittauksella.

Oikeudenkäyntikulut

170 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan. Koska riidanalainen päätös on tässä tapauksessa osittain kumottu ja suurin osa kantajan esittämistä kanneperusteista on hylätty, on määrättävä, että kumpikin asianosainen vastaa omista kuluistaan.

171 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu toinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan parlamentin pääsihteerin 24.2.2004 tekemä päätös, joka koskee parlamentin kantajalle kulukorvauksina suorittamien summien takaisinperimistä, kumotaan siltä osin kuin päätöksen mukaan kantajalta oleva saaminen peritään kuittaamalla.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Kantaja, parlamentti ja Espanjan kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä joulukuuta 2005.

E. Coulon J. Pirrung

kirjaaja jaoston puheenjohtaja